

Ik schaam mij diep (Ron Broekhart)

Mijn Russische moeder draait zich in haar graf om als ze hoort dat kameraad Poetin niets heeft geleerd van de gevolgen van de Tweede Wereldoorlog, waarbij ook vele Russische soldaten sneuvelden. Niet alleen om hun landgenoten, zoals mijn moeder, maar ook Hollanders, waar mijn vader toe behoorde, te bevrijden. Wat bezielt deze man door opnieuw een oorlog te beginnen, ondanks deze geschiedenisles. De sluwe vos heeft netjes het einde van de Olympische Spelen en de pandemie afgewacht, nog even wat boodschappen in de GUM gehaald, zodat hij zijn handen vrij had om ongegeneerd buurland Oekraïne binnen te vallen. 'Om zijn landgenoten tegen genocide te beschermen', is zijn valse verklaring. Terwijl hij nota bene in eigen land de protesten van burgers met harde hand neerslaat, die juist tegen oorlogsvoering zijn en aan de bel trekken om hun dictator een halt toe te roepen. Onbegrijpelijk dat Poetin hetgeen hij wil bezitten, eerst kapot maakt. Omdat hij inziet dat de hele wereld hem de rug toe keert, kiest hij er waarschijnlijk nu al voor om de techniek van de verschroeide aarde toe te passen.

Als Rutte in een persconferentie zou mededelen dat hij het noodzakelijk acht om België binnen te vallen, sta ik ook binnen 5 minuten op het Binnenhof om tegen zo'n ridicuul voornemen te protesteren. Ik schaam mij dan ook, net als het merendeel van de Russen, achter de Oekraïense bevolking. Ik schaam mij echter diep voor de Russische soldaten die schaamteloos oude tijden doen herleven door bevelen op te volgen van een despoot en met een waas voor ogen lukraak om zich heen schieten om zich een weg te banen naar....., ja waar naartoe? Dan maar even dertien soldaten op het piepkleine Slangeneiland genadeloos doodschieten, omdat ze zich niet overgaven. Logisch, want zij vormden een groot gevaar voor het Kremlin. Met alle respect dat de Russen mijn vader en moeder in 1945 hebben bevrijd, maar dit is ontoelaatbaar.

De utopische ideeën van Poetin, om de Sovjet-Unie van weleer tot één geheel te herstellen, druipen al jaren van de muren van het Kremlin af. Hij probeert Europa en de NAVO te verdelen, maar het effect is tegengesteld. We worden juist steeds hechter en trekt hij zijn eigen land steeds dieper de afgrond in en haalt hij het imago van de Russen nog verder naar beneden. En daar zit bij mij als halve Rus de grootste zorg. Bijna mijn hele leven wordt ik achtervolgd door de Koude Oorlog. Als kind werd ik geconfronteerd met posters waarop de leus '*Liever een raket in de tuin, dan een Rus in de keuken*', stond vermeld. Ik vond het vooral verschrikkelijk voor mijn moeder. We kijken teveel naar Amerikaanse films, waarin de Rus altijd als vijand wordt neergezet. Voorlopig blazen de Yankees hoog van de toren, maar steken vooralsnog geen poot uit naar hun aartsvijand en wordt Oekraïne in de tussentijd genadeloos afgeslacht. Natuurlijk lopen er boeven rond, zeker rond het Kremlin, maar waar niet?

Het ging in de jaren '90 met Gorbatsjov heel even de goede kant op en bleef het met de antipathie tegen Russen redelijk rustig, maar sinds Poetin aan de macht is laait de aversie verder op. Frustrerend hoe één man, omringd door goed betaalde meelopers en proletarische soldaatjes, het voor een heel land kan verpesten. Wanneer hebben we dat eerder gezien? Altijd maar weer tegen de stroom in zwemmen is blijkbaar ook een verslaving en een gemis aan aandacht. Ik schaam mij diep dat ik van Russische afkomst ben en dat ik mijn bedrijf een Russische uitstraling heb gegeven. Wat ben ik blij dat mijn moeder dit niet meer mee hoeft te maken. Het spijt me Oekraïners, in gedachten ben ik bij jullie en ik hoop dat ik ooit weer trots kan zijn.